

ישראל, שהם תולדות של תהו, שגמזו בראשי תבות תולדות השמים והארץ תה"ו, והם חמשה מינים שנאמר בהם בה' בראם, והם צמלקים, גבורים, נפילים, ענקים, רפאים, ומשום כך טרחה ה' בשבילם, משום שבה' בראם, ה' של אברהם, ועליה נאמר לא תהו בראה, לשכת ביניהם, לשכת יצרה, לעשות מהם ישוב.

ומשום הה' הזו, אלה, שהם שלשת אבות, תקנו שלש תפלות, להוריד בהם את הקדוש ברוך הוא ולהעלות בהם את השכינה שהיא ה' קטנה, שעמוד האמצעי הוא הגוף, ושתי זרועותיו זמין ושמאל, שבהם אוחו בה, ועל הגוף היא עולה, ומי מעלה אותה על הגוף? מ"י, האם העליונה, מי ברא אלה, וכשעולה, עולים עמה כל הצבא שלמעלה. זהו שכתוב המוציא במספר צבאם, וכל ישראל, שהם ששים רבוא, מתיחסים בצבא שלמעלה, לכלם בשם יקרא, כלם נקראו על שם הצבא שלמעלה, איש לא נעדר מהחשבון.

והשכינה בגלות, בזמן שמרחק בעלה ממנה, לפעמים מתפרנסת על ידי שליח, לפעמים על ידי האבות, לפעמים על ידי האמא, לפעמים על ידי האבא, לפעמים על ידי הבנים, לפעמים על ידי הצדיק, והכל נותן בעלה שהוא ו', הוא בין אבא ואמא בן י"ה, וכשהוא בין האב והאם, הוא מוריד לה פרנסתה על ידי האב והאם, וכשיורד בין שתי הזרועות שיש בהם ששה פרקים, מוריד לה פרנסה בשתי זרועות, וכשמוריד בגוף שהוא יעקב, מוריד לה מזון על ידו, וכשמוריד בשתי השוקים, שהם שוקיו

תולדין דתהו, דאתרמיז בראשי תיבין תולדות השמים והארץ תה"ו, ואינון חמש מינין דאתמר בהון בה' בראם, ואינון צמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים, ובגין דא טרחת ה' בגינייהו בגין דבה' בראם ה' דאברהם, ועלה אתמר ^(ישעיה מה יח) לא תהו בראה למיתב בינייהו, לשכת יצרה למעבד ישובא מנייהו. ובגין האי ה', אלה דאינון תלת אבהן תקינו תלת צלותין, לנחתא בהון לקודשא בריך הוא, לסלקא לשכינתא בהון דאיהי ה' זעירא, דעמודא דאמצעיתא איהו גופא, ותרין דרועין דייליה מינא ושמאלא, דבהון אחיד בה, ועל גופא אסתלקת, ומאן סליק לה על גופא מ"י אימא עלאה, מי ברא אלה, וכד סלקת סלקין עמה כל צבא דלעילא, הדא הוא דכתיב ^(שם מ כו) המוציא במספר צבאם, וכל ישראל דאינון שתיין רבוא מתיחסין בצבא דלעילא, לכלם בשם יקרא, כלהו אתקריאו על שם צבא דלעילא, איש לא נעדר מחושבנא.

ושכינתא בגלותא בזמנא דאיהו מרחקא בעלה מינה, לזמנין אתפרנסת על ידי שליח, לזמנין על ידי אבהן, לזמנין על ידי אימא, לזמנין על ידי אבא, לזמנין על ידי בנין, לזמנין על ידי דצדיק, וכלא יהיב בעלה דאיהו ו', איהו בין אבא ואימא בן י"ה, וכד איהו בין אבא ואימא, נחית לה פרנסהא על ידי אבא ואימא, וכד נחית בין תרין דרועין דאית בהון שית פרקין, נחית לה פרנסה בתרין דרועין, וכד נחית בגופא דאיהו יעקב, נחית לה מזונא על ידיה, וכד נחית בתרין שוקין דאינון ^(שיר ה טו) שוקיו עמודי שש דאית בהון ו' פרקין, נחית לה מזונא על ידיהו, וכד נחית